

Валідизація результатів навчання (англ. *validation of outcomes learning*).

У термінології професійної освіти та навчання, В. результатів навчання означає підтвердження компетентним органом, що результати навчання (знання, вміння та/або компетенції), набуті фізичною особою у формальному, неформальному чи неофіційному середовищі, були оцінені за попередньо визначеними критеріями та відповідають вимогам стандарту валідизації. Результати В. зазвичай призводять до сертифікації.

У більшості процес В. результатів навчання складається з чотирьох етапів:

1. Ідентифікація через діалог конкретного досвіду, набутого фізичною особою в результаті навчання. Основна ідея вибору характеру ідентифікації полягає у прагненні прийняти або сумативний підхід, який згодом призводить до оцінки та навіть сертифікації досягнень у навчанні, або формувальний підхід, який тісно пов'язаний з індивідуальною упевненістю в собі. Етап ідентифікації може проходити самотійно або за участю третіх осіб.

2. Документування результатів ідентифікації. Документування результатів навчання має першорядне значення для їх подальшого оцінювання. Оскільки формальні процеси навчання завжди організовані ззовні, документування таких процесів може здійснюватися третьою стороною, з метою створення певного ступеня об'єктивності шляхом посилення на задалегідь обумовлені стандарти. Документування результатів неформального навчання значно складніше, оскільки ці результати, за визначенням, не обов'язково є навмисними. У таких випадках можна задокументувати «матеріалізовані продукти», які є результатом процесів навчання. Це може бути, наприклад, реалізовано як іспит у формі «екзаменаційний продукт/екзаменаційний зразок». Документовані результати навчання співвідносяться з певним стандартом (наприклад, профілем навичок або вимог) або з певними очікуваннями.

3. Формальна оцінка досвіду фізичної особи. Оцінка є формою вираження результатів зовнішнього оцінювання, які фіксуються в письмовому вигляді і є результатом вимірювальних процедур, заснованих на певних

стандартах і рівнях. При цьому можуть використовуватися як професійні, так і освітні стандарти, різні методи оцінювання (письмові, усні та практичні тести/іспити, проекти і портфоліо), що не передбачають участі в освітній програмі.

4. Сертифікація результатів оцінки, що підтверджує визнання часткової або повної кваліфікації. Сертифікація означає, що компетентний і узаконений орган підтверджує, що людина володіє відповідними навичками, здібностями і компетенціями і що вони були оцінені відповідно до встановлених стандартів. Сертифікація завжди проходить на підставі результатів попередніх етапів.

Лит.: 1. Annen S. Anerkennung von Kompetenzen. Kriterienorientierte Analyse ausgewählter Verfahren in Europa [Recognition of competences. Criteria-oriented analysis of selected procedures in Europe]. Bielefeld 2012. 2. Bundesamt für Berufsbildung und Technologie, BBT [Swiss Federal Office for Professional Education and Technology]: Validierung von Bildungsleistungen. Leitfaden für die berufliche Grundbildung [Validation of educational outcomes. Guide for basic vocational education and training]. Bern 2010. 3. COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES: Making a European Area of Lifelong Learning a Reality. Brussels 2001 – URL: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2001:0678:FIN:EN:PDF>. 4. IBE (2013). Glossary of Curriculum Terminology, IBE-UNESCO. HYPERLINK. http://www.ibe.unesco.org/fileadmin/user_upload/Publications/IBE_GlossaryCurriculum_Terminology2013_eng.pdf. 5. Terminology of European education and training policy: a selection of 130 terms, 2nd edition. Publications Office, Luxembourg 2014. ISBN 978-92-896-1165-7. 6. UNESCO Institute for Statistics (UIS) // *International Standard Classification of Education – ISCED 2011*. Montreal: UIS, 2012.

Ю.О. Жук